

ئسھاق باستى

چوڭ ياتى ۋە كچىك ياتى

شىنجاڭ ياشلار ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

ئىسھاق باستى

چوڭ پاتى ۋە كىچىك پاتى

(ھېكايىلەر)

شىنجاڭ ياشلار ئۆسمۈر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

大帕提和小帕提:维吾尔文/依沙克著. —乌鲁木齐:
新疆青少年出版社, 2008. 9
ISBN978— 7—5371—6028—5

I. 大… II. 依… III. 短篇小说—作品集—中国—当代—
维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I247.7

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2008)第 141068 号

责任编辑：艾尼瓦尔·艾山

责任校对：迪力亚尔·吐尔逊

封面设计：阿里甫·夏

大帕提和小帕提（维吾尔文）

（短篇小说集）

依沙克·巴斯提 著

新疆青少年出版社出版

（乌鲁木齐市胜利路二巷1号 邮编：830049）

新疆新华书店发行

新疆翼百丰印务有限公司印刷

850×1168毫米 32开 6.375印张

2008年9月第1版 2008年9月第1次印刷

印数：1—3000

ISBN978-7-5371-6028-5 定价：11.00元

如有印刷装订问题请直接同出版社调换

مەسئۇل مۇھەررىرى : ئەنۋەر ھەسەن
مەسئۇل كوررېكتورى : دىليار تۇرسۇن
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : غالب شاھ

چوڭ پاتى ۋە كىچىك پاتى

(ھېكايىلەر)

ئاپتورى : ئىسھاق باستى

*

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 2 - كوچا 1 - قورۇ ، پ : 830049)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقاتىلدى

شىنجاڭ يېزىقچى باسما چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى

ئۆلچىمى : 850×1168مىم ، 32 كەسلىم ، باسما تاۋىقى : 6.375

2008 - يىل 9 - ئاي 1 - نەشرى

2008 - يىل 9 - ئاي 1 - بېسىلىشى

ISBN978-7-5371-6028-5

سانى : 3000-1

باھاسى : 11.00 يۈەن

بېسىلىشتا ، تۈپلەشتە خاتالىق بولسا نەشرىياتىمىزغا ئەۋەتىڭ ، تېگىشىپ بېرىمىز

مۇندەرىجە

1	 گۈل - چېچەك كەلدى يەنە
8	 يېڭى يىل پاراڭلىرى
26	 دەرد كەلدى بۇ بېشىمغا
48	 ئاغىنەمنىڭ باشلىقى
65	 چوڭ پاتى ۋە كىچىك پاتى
87	 مەن كىمدىن يامانلايمەن
101	 مەخسۇم
109	 تەكەببۇر ئەيلەمە ھەرگىز
126	 ھاراق ئىچىدۇ دەيدۇ
133	 سېلىم ھاجى
137	 يىللار
142	 ئىككى جۈپ كۆز
145	 سەپەر ئالدىدا
156	 كۆزەينەك تاقمايدىغان ئادەم
166	 ياغاچ پىچاق — ئون بېشى
173	 ھەر كاللىدا بىر خىيال
176	 يەر قاتتىق
180	 نادامەت
181	 ئىت تۈسۈش
186	 كىچىككەنە ئەسلىمە

گۈل - چېچەك كەلدى يەنە

ھويلىمىزدىكى ئۆرۈك راسا چېچەك ئاچقان بىر يەكشەنبە كۈنى تاغام بىلەن نىياز ئىشەك ئالدىمىزغا كېلىپ ماشىنىسىنى توختاتتى .

مەن ئىدارىمىزنىڭ مەمۇرىي ئىشلار كاتىپى بولغاچقا ئىدارىمىزنىڭ كىچىك ماشىنىسى بىلەن يۈك ماشىنىسىنى باشقۇراتتىم . يۈزدىن ئارتۇق ئىشچى - خىزمەتچىسى ، چوڭ - كىچىك ئون نەچچە باشلىق بار بۇ چوڭ ئورگاندىكى يالغۇز بىرلا كىچىك ماشىنا ھېچقايسى باشلىقنىڭ ھاجىتىدىن چىقالمىغاچقا ، ئالاھىدە ۋەزىپىسى بولمىسا ، كۆپىنچە ھاللاردا ئىدارىنىڭ ئۇششاق - چۈششەك ئىشلىرىغا يۈگۈرەتتى . بۇ ماشىنىنى يېشى بىزدىن چوڭ ، خۇش چاقچاق ئوسمان ئىسىملىك كىشى ھەيدەيتتى . نېمە ئۈچۈنكى ، ھەممەيلەن ئۇنى «تاغام» دەپ چاقىرىشقا ئادەتلىنىپ قالغان . بۇ ئادەم بۇرۇن ھەربىي رايوندا گېنېرالغىمۇ ماشىنا ھەيدىگەنىكەن ، رۇسچىنىمۇ راۋان سۆزلەيتتى . سەل - پەل قەرزىۋالغان كۈنلىرى مەن بىلەن بىرنەچچە ئېغىز رۇسچە سۆزلەشەتتى . نىياز بولسا يۈك ماشىنىدا كۆمۈر ، قىشلىق سەي - كۆكتات دېگەنگە ئوخشاش نەرسىلەرنى توشۇيتتى . باشقىلارغا يېتىشەلمىگەن كىچىك ماشىنا بەزىدە ئۆزىمىزنىڭ ئويۇن - تاماشىمىزغا ئېشىناتتى .

— پاھ! پاھ! نېمىدېگەن چىرايلىق كۈن بۇ؟ مۇشۇنداق كۈندىمۇ ئۆيدە ئولتۇرامدىكەنە بۇ بالا؟ ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام! قانداق مەريەم بۇۋى، ئەھۋالىڭىز؟ ھە، چاتاقچى ئوغۇل چوڭ بوپقالدىمۇ؟ — تاغام قورۇغا سۆزلەپلا كىرىپ كەلدى .

— ياخشى ، خۇداغا شۈكرى ، قېنى ، ئۆيگە كىرسىلە ، —
دېدى ئايالىم .

تاغام «بولدى» دەپ قويۇپ ئەمدىلا پىشايۋان سۇپسىغا ئول-
تۇرۇشىغا ، نىيازىمۇ كۈلۈمسىرەپ كىرىپ سالاملاشتى .

— قېنى قويمايمىز ، ئۇكا ، — دېدى تاغام .

— نەگە ؟

— ئۆيدە ئىش - كۈشلىرىڭىز يوقتۇ ؟ يا نان يېقىپ ، كىر
يۇيامسىز ؟

— ئۆتكەندە بىر كەلسەم ، بۇ ئاداش كالا تېزىكىدە لاي
ئېتىپ ئوچاق بېشىنى سۇۋاۋاتقانكەن ، بۈگۈنمۇ ... — كۈلدى
نىياز .

ئايالىم «چاي دەملەي» دېۋىدى ، ئۇلار زادىلا ئۈنمىدى .
مەن كىيىملىرىمنى ئالماشتۇردۇم . قوللىرىنى كەينىگە تۇتۇپ
كىچىككىنە باغچىنى چۆرگىلەپ چېچەكلەرنى تاماشا قىلىۋاتقان
تاغام :

— پاھ ! مۇنۇ ئۆرۈك راسا چېچەكلەپتۇ - دە ... ئاۋۇ
چايخانىنىڭ يېنىدىكى قېرى ئالىمنى چىقىرىۋېتىپ ئورنىغا شاپ-
تۇل تىكىڭ ... بۇ ئالگرات دېگەن نەرسە ياخشى بولىدىكەن .
بىراق تولا قۇرت چۈشىدۇ . ھەببەللى ، مۇنۇ ئەتىرگۈللەر تازا
ئايىنىدۇ ... قورۇ دېگەنگە ئوبدان ئىشلىمىسە بولمايدۇ ، —
دېدى .

— بۇ غوجام قورۇغا ئىشلىسە ئويۇن - تاماشىنى كىم
قىلىدۇ دەيسىز ، تاغا ؟ — دېدى ئايالىم كۈلۈمسىرەپ .

— چىڭ باشقۇرۇڭ ، — دېدى تاغام ، — قېنى ، ياسى-
نىپ - تارنىپ ، ئوسما قويۇپ بولغان بولسىڭىز چاپسانراق
ماڭايلى !

ئايالىم كۈلۈپ كەتتى . ماشىنىغا چىقتۇق . ماشىنىدا تاغام-
نىڭ ئوغلى بىلەن نىيازنىڭ ئوغلى بار ئىكەن .

— ۋۇي ، ئىنىقباي قازاققۇ بۇ ! — دېدىم تاغامنىڭ ئوغلى.
نىڭ بېشىنى سىلاپ قويۇپ ، — پاھ ! ماۋۇ رىزا پوچمۇ نېمە ؟
ھە ! يەنە بالىلار بىلەن سوقۇشۇپ يۈرۈۋاتامسەن ؟
بالىلار تارتىنىپ بېشىنى يەرگە ئېڭىشتۇردى .

دەسلەپ تونۇشقنىمىزدا تاغامنىڭ ئوغلىنىڭ ئىسمى مېنى
ھەيران قالدۇرغان . كېيىن ئۇقسام ، 1964 - يىلى تاغامنىڭ
ئايالى غۇلجا ناھىيىسىدىكى ئاتا - ئانىسىنىڭ يېنىدا مۇشۇ
ئوغلىنى تۇغۇپتۇ . شۇ يىلى بۇ ناھىيىدە «سوتسىيالىستىك تە -
لىم - تەربىيە» ، «تۆتىن ئېنىقلاش» ھەرىكىتى نۇقتىلىق ئېلىپ
بېرىلىۋاتقاچقا ئىسمىنى «ئىنىقباي» قويغانىكەن .

رىزا — نىزانىڭ ئوغلى . ئىنىقبايدىن ئىككى ياش كىچىك .
ھەر ئىككىسى بىر قورۇدا بىللە ئويناپ ، باشلانغۇچ مەكتەپتە
بىللە ئوقۇيتتى .

قايىناق بازارغا كەلگەندە «ئازراق يېگۈدەك بىر نەرسە ئېلىد -
ۋالمايمىزمۇ ؟» دېسەم ، تاغام گەپ قىلماي ماشىنىسىنى ھەيدە -
ۋەردى ، نىياز ماڭا قاراپ : «خاتىرجەم بول !» دېگەندەك قىلىپ
كۆزىنى قىسىپ قويدى .

ماشىنا شەھەر مەركىزىدىن ئايرىلىپ ، دەريا بويىغا قاراپ
ئۇچقاندەك يۈرۈپ كەتتى . يولنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى پاكار -
پاكار ئۆيلەر ئاپئاق چېچەكلەر ئارىسىغا كۆمۈلۈپ قالغانىدى .
سۈيى قىرغىقى بىلەن تەڭ دېگۈدەك كۆۋەجەپ ئاقىدىغان
دەريا بويىدىكى يېشىل چىملىققا كېلىپ ئولتۇردۇق . تاغام ئالدى -
رىمىي سۇلياۋ داستىخاننى چىملىققا يايىدى ، ئاندىن ئارقا - ئارقى -
دىن پىشۇرۇلغان قوينىڭ كالىسى ، بىر پارچە قېرىن ، ئىككى
بوتۇلكا ئاق ھاراق ، بەش بوتۇلكا يەرلىك پۇزا ، يېرىم كىلودەك
پىششىق گۆش ، تۆت تال قۇرۇت ، بەش گىردە نان ... دېگەندەك
نەرسىلەرنى رەتلىك تىزىپ كىچىككىنە داستىخاننىڭ يۈزىنى كۆر -
گۈسىز قىلىۋەتتى .

— تاغام بۈگۈن تازىمۇ چىقىمدار بوپتىغۇ، — دېدىم .
 — يەيمىز ، ئىچىمىز ، ئوينايمىز ، ئۇكا !
 — سىز ئوقمايسىز ، — دېدى نىياز ، — تاغام تۈنۈگۈن
 بۇغا ئېتىۋالدى .
 ھەيران بولۇپ نىيازغا قارىدىم ، ئۇ چۈشەندۈردى :
 «تاغامنىڭ قورۇسىدىكى ئىككى ئېغىز ئۆيىنى ئۆزگەرتە-
 تنۇق» دەپ ئۆي باشقۇرۇش ئىدارىسى ياغاچ - تاشلىرىنى ئېلىپ
 كەتكەن ئەمەسمۇ ، يېقىندا بۇ ئىش ئېنىقلىنىپ خاتالىقنى تۈزەت-
 تى ، يەر ئورنى تاغامغا قالدى . ياغاچ - تاشلىرى ئۈچۈن 600
 يۈەن نەق پۇل بېرىپتۇ . «بۇغا ئېتىۋالدى» دېگىنىمىز شۇ گەپ .
 ھاراقنىڭ ئاغزى ئېچىلدى . سالقىن ھاۋا ، چىرايلىق مەنزىرە ،
 سەرخىل زاكۇسكا... ئىچكەنسېرى ھاراق كەپپىمىزنى كۆ-
 تۈرمەكتە . بالىلار ئۇياقتىن - بۇياققا يۈگۈرۈپ ئوينىيىتى ، ئازى-
 لاپ كېلىپ داستىخاندىن بىر - ئىككى تال يېمەكلىكنى چوقۇلۇ-
 ۋېلىپ ، يەنە ئويۇنغا كىرىشىپ كېتەتتى . تاغام ئىچكەنسېرى
 سۆزمەنلەشتى . نېمە ئۈچۈنكى ، ئۇنىڭ سۆزلىرىنىڭ جەلپ قى-
 لىش كۈچى بار ئىدى . ئەمما ، ماۋۇ نىياز ھە دېسلا ماشىنىنىڭ
 گېپىنى قىلىپ تاغامغا يول بەرمەيۋاتاتتى .
 — بولدىلا ، ئاداش ! ماشىنىنىڭ كاربوراتورى ، ئاككۇمۇليا-
 تورى دەپ كېكەچلەپ ، ئادەمنى بىئارام قىلماي باشقا گەپ قىل-
 ساڭچۇ ! — دېدىم ئاخىرى ئۆزۈمنى تۇتالماي .
 — توغرا ، — دېدى تاغام قەلەمىتىراچ بىلەن يۇمشاق قۇرۇت-
 نى پارچىلاۋېتىپ ، — ناخشا ئېيتايلى . ئېيتىڭ ، ئۇكام ، ھېلى-
 قى «ئاق بوز ئاتىم» دېگەن ناخشىڭىزنى ، قالتىس ناخشا جۇ-
 مۇڭ ، نەق يۈرەككە تېگىدۇ . ئىچىۋاتقىنىمىز ھاراقمۇ نېمە ؟
 سۈدەكلا ئۆتۈپ كېتىۋاتىدىغۇ دەيمىنا ، مانا سىزگە تولدۇرۇپ
 بىرنى قويدۇم .
 — بولدى ، تاغا ، ئاخىرىدا ئىچەي .

— بولمايدۇ! تاغىڭىز ھەرقانداق ھاراقنىڭ ئاخىرقى روم-
كىسىنى ھېچكىمگە بەرگەن ئەمەس. «تى پايانتا پاروسكى،
ئاسلاتكا - سلاتكا» (بىلىسىزغۇ، رۇسلار ئاخىرقىسى تاتلىق
بولدۇ، دېگەندى). قېنى، كۆتۈرۈڭ. كېتەر جاھاننىڭ كا-
رى. مانا قاراڭ، مۇشۇ بالىلىرىمىزنىڭ بەخت - سائادىتىنى
تىلەيلى. بىزغۇ تۈزۈكرەك ئوقۇيالىمىغان تومپاي ئىشچى. مۇشۇ
بالىلار بولسىمۇ ياخشى ئوقۇپ، ياخشى ئادەم بولسۇن دەيمىز.
ھەي، رىزا، ئىنىقباي، مەيەرگە كېلىڭلار! — بالىلار كەلگەندىن
كېيىن تاغام سۆزىنى داۋام قىلدى. — بۇنىڭدىن كېيىن مانا
مۇشۇنداق ئىناق - ئېجىل ئۆتۈڭلار. سىلەر دېگەن ئاكا - ئۇكا،
بىز سىلەرگە ھەمىشە باقىۋەندە ئەمەس. بىزدىن كېيىن قالساڭلار
بىر - بىرىڭلارغا يار - يۆلەكتە بولساڭلار، كۆيۈنسەڭلار بىزنىڭ-
مۇ روھىمىز خۇش بولىدۇ. قانداق دېدىم؟
— توغرا، — دېدى ئىنىقباي سەل تارتىنىپ، رىزا كۈلۈم-
سىرەپ قويۇپ قولىنى داستىخانغا ئۇزاتتى.

* * *

باش سوتچى ئالىقنى بىلەن ئۈستەلنى بىرنى ئۇرۇپ
سۆزلىدى:

— ھەي! ماڭا قارىغىنا، قانداق غەرەز ئوقمايدىغان نېمە-
سەن؟ بايىلا ئېيتقان ئىقرارىڭدىن يەنە تېنىۋالاي دەمسەن؟ بىلىپ
قوي، بۇ سېنىڭ داداڭنىڭ ئۆيى ئەمەس، سوت مەھكىمىسى
جۇمۇ! بىز سېنىڭ ئۈستۈڭدىن ئوچۇق سوت ئېلىپ بېرىۋاتە-
مىز. بىلىڭمۇ؟
— بىلىدىم.
— ئوبدان بىلىدىكەنسەن، ئەمەس نېمىشقا گېپىڭدىن تاند-
سەن؟

— مەن تانمىدىم ، ئۆزىڭىز بايا ...

— توختا ! — سوتچى قاتتىق ۋارقىرىدى ، — گەپنى تولا يورغىلاتماي نەق يېرىنى سۆزلە ، ماشىنىنى زادى كىم ھەيدىدى ؟

— مەن ھەيدىدىم .

— تەپسىلىي سۆزلە .

— مەن دېسەم يەنە شۇ گەپ ، — دېدى جاۋابكار بېشىنى يەردىن كۆتۈرۈپ ، — شۇ كۈنى كەچتە ئەمدىلا ياتاي دەپ تۇرسام ، بىرى دەرۋازىنى قاتتىق ئۇرۇپ كەتتى . يۈگۈرۈپ چىقسام نۇر-تاي ، راخمان ، غېنى ، شۆھرەتلەر ئىكەن .

— چۈشۈر قولىڭنى ! — دېدى سوتچى ، — بېشىڭنى تىك كۆتۈرۈپ ، زۇۋانىڭنى چىڭ - چىڭ چىقىرىپ ، ئالدىرىماي ئېنىق سۆزلە . ماۋۇ كاتىپ يېزىۋاتىدۇ . شۇنداق قىلىپ ، چىقساڭ نۇر-تاي ، راخمان ... ھە ، غېنى ... يەنە كىم ؟

— شۆھرەت .

— ھە ، شۆھرەت ، ئۇلار كەلدى ، ساڭا نېمە دېدى ؟

— چىقسام ئۇلار بىر كىچىك ماشىنىدا كەپتۇ . «يۈرە ، ئايلىنىپ كېلەيلى» دېدى .

— كىم دېدى شۇ گەپنى ؟

— غېنى دېدى .

— خوش ! سەن نېمە دېدىڭ ؟

— مەن «ئەتە ئەتىگەندە ئىشقا بارىمەن ، ئۇنىڭ ئۈستىگە دادام ئاغرىق ، بالىسىستا ياتىدۇ ، ئاپام دادامغا قاراۋاتىدۇ» دېسەم - مۇ ، ئۇنىماستىن مېنى ماشىنىغا سۆرەشتۈرۈپ ئېلىپ چىقتى .

— توختا ، — دېدى سوتچى ، — سەن ئورۇنغا كىرىپ يېتىپ قالغان ئادەم ماشىنىغا يالڭاچلا چىقتىڭمۇ ؟

تەنە ئارىلاش مەسخىرە سىرتىن قاتناشقۇچىلار ئىچىدە يې-نىك كۈلكە قوزغىدى . باش سوتچى ئۆز «ماھىر» لىقىدىن ھىجىد-يىپ قويدى .

جاۋابكار خورلۇق ئىچىدە جاۋاب بەردى :
— مەن سىزگە دېدىمغۇ ، تېخى ياتىمىغان دەپ .

— قېنى سۆزلە .

— ئامال يوق ماشىنىغا چىقتىم . قارىسام ھەممىسىلا تەڭ-
شىلىۋاپتۇ . غېنى ماڭا : «ئاداش ، ماشىنىنى سەن ھەيدە !»
دېدى . «نەگە ؟» دېسەم ، «ئايلىنىپ كېلىمىز» دېدى .

— توختا ! — سوتچى ۋارقىردى ، — «بۇ ماشىنا كىمنىڭ ؟
بۇنى نەدىن ئالدىڭلار ؟ ئوغرىلانغان ماشىنىمۇ ؟» دەپ سورىمايلا ،
خەق ھەيدە دېسە ھەيدەيدىغان داداڭنىڭ ئېشەك ھارۋىسىمۇ ئۇ ؟
شۇنداق قىلىپ ماشىنىنى ھەيدەپ ئايلانمىغا كەلگەندە تامغا سوقۇ-
ۋەتتىڭ شۇنداقمۇ ؟ سەن كىچىك بالىمۇ ؟ دەپباقە ، بايا ئۆزۈڭنى
قانچە ياش دېدىڭ ؟

— ئوتتۇز ئىككى ياش ، — دېدى جاۋابكار .

سوتنىڭ ئاخىرىغىچە ئولتۇرۇشقا تاقىتىم قالمدى . باشقىلار
قىلغان ئىشنىڭ شورىدىن مۇنۇ ياۋاش جاۋابكار جازاغا تارتىلىد-
غاندەك تۇرىدۇ . باش سوتچى بولغان ئادەممۇ مۇشۇنداق قاپقارد-
سىغا ھۆكۈم چىقارمۇ ؟ ئاستا ئورنۇمدىن تۇرۇپ ساپ ھاۋاغا
چىقتىم . بۇ راسا تەبىئەت گۈل - چېچەككە پۈركىنىپ قۇشلار
تىنماي چۈرۈقلىشىۋاتقان پەسىل ئىدى .

راست مۇھىم بىر گەپنى ئۇنتۇپ قالغىلى تاس قاپتىمەن .
باش سوتچى — رىزا ، جاۋابكار ئىنىقباي ئىدى .

1998 - يىل ، غۇلجا

يېڭى يىل پاراخلىرى

1

ھەممىسى بىردەكلا تاشلانمىغان ئاق جۇۋا ، پۇتغا ئاق پىيما كىيگەن ئوتتۇز نەچچە ئوغۇل - قىزلارنى ماناسنىڭ شىمالىغا جايلاشقان باغۋەنچىلىك ئەترىتىگە ئېلىپ كەلدى . بۇلار بۇ يىل ئوقۇش پۈتتۈرۈش ھارپىسىدا تۇرغان ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى بولۇپ ، بۇ يەردە خەنزۇ تىلىدىن پراكتىكا ئېلىپ بارماقچى . بۇ دەل دەسلەپكى قار چۈشكەن مەزگىل ئىدى . چىللە كىردى . شى بىلەنلا ھاۋا تېخىمۇ سوغۇق بولۇپ كەتتى . ستودېنتلار ئايرىم-ئايرىم ، بەزىلىرى ئىككىدىن بولۇپ ، شۇ يەرلىك دېھقانلارنىڭ ئۆيىدە يېتىپ - قويۇپ ، تاماقنى كوللېكتىپ ئاشخانىدىن يەيتتى . ئۇلار ئۆزلىرىگە ئاسىڭخۇا ، ئەي پىڭ ، تۇ چىڭفۇ دېگەندەك خەنزۇچە ئىسىملارنى قويۇۋالدى . بەزىبىر ئەدەبىياتقا قىزىقىدىغان ئوقۇغۇچىلار مەشھۇر كلاسسىكلاردىن لى بەي ، دۇ-فۇ ، سىماچيەن دېگەن ئىسىملارنىمۇ قويۇۋالغانىدى . كېيىنرەك تىل ئۆگىنىشكە تېخىمۇ قۇلايلىق بولسۇن دېدىمۇ ياكى باشقا سەۋەبمۇ ، ئىشقىلىپ ، بالىلارنى ئىككى - ئۈچتىن بىر گۇرۇپپا قىلىپ يىراق - يېقىن ئىشلەپچىقىرىش ئەترەتلىرىگە ئەۋەتۋەتتى . ئەنە شۇلار ئىچىدىكى ئىككى نەپەر ئوغۇل بالىنى ئات قوشۇلغان چاندا تاغ باغرىغا جايلاشقان قىرىق نەچچە تۈتۈن خۇي-زۇلار ئولتۇراقلاشقان چارۋىچىلىق ئەترىتىگە ئەكىلىپ قويدى . بۇ يەردە چوڭقۇر بىر ساي بولۇپ ، ئۇنىڭدىن سۇپسۇزۇك بۇلاق سۈيى ئېقىپ تۇراتتى . زىلۋا بوي ، ئاق سېرىق يىگىتنىڭ ئىسمى

ئەسقەر بولۇپ ، بۇلار دېرىزىسىگە قەغەز چاپلانغان كاڭ ئوچاقلىق
بىر ئېغىز ئۆيگە جايلاشتى . كەچقۇرۇنلۇقى مال ئايىغىدىن ئاشقان
چاۋار - چاتقاللار بىلەن كاڭنى راسا قىزىتىپ ئۇخلاپ قالاتتى .
بۇ يىل قار قېلىن بولغاچقا ئىنتايىن سوغۇق ، ھاۋا ئوچۇق
كۈنلىرى ئاپئاق قارلىق چوققىلار كۆك ئاسمان قوينىدا ئاجايىپ
ھەيۋەت كۆرۈنەتتى . ئۇلار ئەتىگەندە ئەزالار بىلەن ئوخشاشلا بىر
قەچىدىن قوناق ئۇمىچى ئىچىپ ئىشقا ماڭاتتى . يا ئۆكۈز ھارۋىد -
سى بىلەن ئورۇلغان قومۇشلارنى توشۇيتتى يا ئاشخانغا بۇلاقتىن
سۇ توشۇيتتى . ئاشخانا زاپخوزى بويى پاكىر ، كۆزى ئەلەس بولۇ -
شىغا قارىماي شالاڭ ساقاللىرىنى ئۇزۇن قويۇۋەتكەچكە ، ئەسقەر
ئۇنى تۇنجى كۆرگەندىلا كۈلكىسى قىستاپ ، ئۇنىڭغا «ساقاللىق
شەيتان» لەقىمىنى قويۇۋالغانىدى . پۈتۈن ئەترەت بويىچە مۇشۇ
«ساقاللىق شەيتان» لا ئۇيغۇرچىنى يامىداپ سۆزلىگەچكە ، كۆ -
پىنچە بۇلار بىلەن ئۇيغۇرچە پاراڭلىشاتتى . پۈشتىن كېيىن
سائەت تۆت - بەشلەردە يەنە بىر قاچا ئوماچ بېرىلەتتى . ئەسقەر
رومانىتىك يىگىت بولغاچقا ، گېزىت قەغەزىگە ئورالغان موخوركە -
سىنى چەككەچ سۈزۈك بۇلاق سۈيىگە ، ھەيۋەتلىك قارلىق چوققىدە -
لارغا ئۇزۇنغىچە تىكىلىپ خىياللارغا كېتەتتى . بەزىدە ئىلھامى
كەلسە شۇ يەردىلا نەزمە ئوقۇيتتى :

يەنە قارىسام كۆرۈنەتتى تاغ ،
ۋە ياتاتتى دۆڭلەر مۈكچىيىپ !

ئەتىگەن سائەت سەككىزدىن ئاشقاندا قازاق دوستى قۇرمان
ئەسقەرنى تۇرتۇپ ئويغاتتى :

— قوپە ھوي ، رومانىتىك ساراڭ ، ئاخشىمى ئۇخلىماي يېرىم
كېچىگىچە شېئىر يازسەن ، تۇر ئورنۇڭدىن ، قارىغىنا ، قاتتىق
شۇيرغان بولۇۋاتىدۇ . بۈگۈن قانداق كۈن بىلەمسەن ؟ بۈگۈن

چېسلاغا 31. ئەتە يېڭى يىل، ئەگەر مەكتەپتە بولغان بولساق،
كېچىچە تانسا ئوينىدىغان گەپ ئىدى، قوپە!

— ئەجەبمۇ ئۇيقۇنى بۇزدۇڭا، ئۆلگۈر قازاق! — دېدى
ئەسقەر كۆزلىرىنى ئۇۋۇلاپ، — چۈشۈمدە نېمە كۆرۈۋاتاتتىم،
بىلەمسەن؟ ئاپامدىن بىر خالتا كەپتۇ دەيمەن، ئىچىپ قارىسام
قىيىنقىزىل پىشقان توقاچ، ئەمدىلا ئۈشتۈي دېيىشىمگە ئۇيغۇتۇۋەت-
تىڭ...

قۇرمان كۈلۈپ كەتتى:

— «ئۆلگەن سارتنىڭ قوينىدا بىر توقاچ» دەپ بىكار ئېيت-
مايتىكەن — دە؟ مانا قاراپ تۇر، خۇدايىم بۇيرۇسا، ئەتە يېڭى
يىل كىرىدۇ، يېڭى بىر كۈن باشلىنىدۇ. مېنىڭچە، يۇقىرىدىن
بىرەر يېڭى سىياسەت كەلسە، قورساقتىن غەم قىلمايتتۇق.
— مۇنداق يېڭى يىللاردىن يەنە نەچچىسى كېلىپ كېتەر!
ياپىرىم! — ئەسقەر كۈچىنىپ ئورنىدىن تۇرۇپ ئولتۇردى.
قوللىرىنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ بولۇپ، كىيىملىرىنى كىيىشكە
باشلىدى.

شۇ كۈنى شىۋىرغاندا قومۇش باسقان ھارۋا دۆڭىدىن چۈشۈۋې-
تىپ ھارۋا ئۆرۈلگەندە بويىنىدىن زەخمىلەنگەن ئورۇق ئۆكۈزنى
سويۇۋالغانىكەن. بىر يىلدىن كۆپ ۋاقىت گۆش تېتىپ باقمىغان
پۈتۈن كەنت ئەھلى خۇشاللىققا چۆمۈپ، كۈننىڭ بالدۇرراق
قايرىلىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتمەكتە ئىدى. ئەسقەرلەر ئىش-
تىن كەچرەك قايتىپ كەلگەندە ئاشخانىدا ئادەم قالمىغانىدى.
«ساقاللىق شەيتان» ئۇلارغا قاراپ كۈلۈپ تۇرۇپ:

— ھەي، ئەپەندى، شۇنداق ياخشى زىياپەت بولدى، سەن
كېچىكتىغۇ؟ ھاراق ئىچەمدۇ؟ — دېدى.

— نېمە دەيدىغانسەن، نەنىڭ ھارىقى؟

«ساقاللىق شەيتان» ئېڭىشىپ تامغا تىرەپ قويۇلغان ئۈس-

تەل ئاستىدىن كىچىكرەك بىر كۈمزەكنى ئېلىپ چايقىغانىدى،
شالاقشىدى.

— ئۇزۇن بولدى ، گۇڭشى باشلىقلار «جەنسا گۇڭزۇ» قىلغاندا ئىچىپ ئاشتى ھاراق ، — ئۇ ئاخىرىنى خەنزۇچىلاپ چۈشۈرگەندىن كېيىن ، — بىزدە ھاراق ئىچمەيدۇ ، — دېدى . كۈمۈزەكتىن ئېچىغان ھاراقنىڭ خۇشبۇي ھىدى كېلەتتى . قۇرمان ئاۋايلاپ تۆكۈۋىدى ، ئەسقەر تۇتۇپ تۇرغان كىچىك ئاپقۇر چىنىگە يېرىم ھاراق قۇيۇلدى . ئىچى پۇشۇپ تۇرغان ئىككى ياش ستودېنت ھاراقنى نۆۋەت بىلەن گۈپۈلدىتىپ ئىچىپ تۈگەتتى . ئاچ قورساققا كىرگەن ئۆتكۈر ھاراق ئاشقازاننى لاۋۇلدىتىپ ، كۆز ئالدىنى جىمىرلاتتى . ئازراق ماي قۇيۇپ مۇچ ، يېسىۋىلەك-لەر بىلەن چالا قورۇلغان ، ئورۇق كالا گۆشى سېلىنغان بىر ئاپقۇر گاڭپەن شۇنداق تېتىپ كەتتىكى ، ھەش - پەش دېگۈچىلا يەپ تۈگەتتى . يۈزلەر ئوت بولۇپ يېنىپ نەپەسلەر ئىتتىكلەشتى ، چايدىن كېيىن ھۇزۇرلىنىپ تاماكا چېكىشتى .

— پۇق ... فى ... فى ... — ئاغزىدىن قويۇق ئىس چىقاردى ئەسقەر ، — پاه ، پاه ، پاه ! پۈتۈن بەدىنىم راھەتلىنىپ ھاردۇق-مۇ چىقتى - دە ... بۇ بىر كاتتا زىياپەت بولدى جۇمۇ !
— ئەمەس ، «ھەي گاڭپەن نېمانچە مەزىلىك» دەپ بىر

شېئىر يېزىۋەتمەسەن ، روماننىڭ .
— شېئىر دېگەنغۇ مۇشۇنداق ھېسسىياتتىن چىقىدۇ ، بى-لەمسەن ؟ يۈرە ، ئەترەت ئىشخانىسىغا بېرىپ بالىلارغا تېلېفون بېرەيلى .

تالادا شۇيىرغان توختاپ ئاسمان ئېچىلغان ، يۇلتۇزلار جۇلا-لىنىپ تۇرىدۇ ، سوغۇق ئادەمنى زەھەردەك چاقىدۇ ، ئاياغ ئاستى-دىكى قار ئۆزگىچە «غاچ - غۇچ» ئاۋاز چىقىرىدۇ . ئېغىزىدىن چىققان تاماكا ئىسى سوغۇق ھاۋادا خۇددى تۇرخۇندىن قويۇق ئىس چىققاندەك پۇرقىراپ چىقىدۇ . يوغان كىرىسنى لامپا ئەترەت ئىشخانىسىنى يورۇتۇپ تۇرىدۇ ، مەشتە گۈركىرەپ ئوت كۆيمەك-تە . ئۇلار قول بىلەن ئايلاندۇرىدىغان تېلېفوننى خېلى غىزىلدات-